

Drahí bratia a sestry,

milí členovia kňazskej rady, zboru konzultorov, ekonomickej a pastoračnej rady, dekaní a synodálny tím,

srdečne vás vítam na tomto výnimočnom dni, keď sa na Spišskej Kapitule stretávajú všetky dôležité orgány našej diecézy, aby sme spolu premýšľali, modlili sa a rozlišovali nad tým, ako má naša miestna Cirkev kráčať v duchu synodality.

Nie je to náhoda, že sa stretávame práve dnes. Synodalita nie je projektom na niekoľko rokov ani administratívnou reformou. Je to spôsob bytia Cirkvi – spôsob, ako byť Ježišovými učeníkmi, ktorí kráčajú spolu. Je to návrat k tomu, čo Cirkev žila od svojich začiatkov: že nik nejde sám, nik nerozhoduje sám, nik nenesie zodpovednosť izolovane. Všetci sme putujúcim Božím ľuďom.

Svätý Otec Lev XIV. nás v týchto mesiacoch opakovane povzbudzuje, aby sme synodalitu chápali ako „konverziu vzťahov a procesov“. To je veľmi silné slovo. Nejde len o to, čo robíme, ale ako to robíme. Nejde len o naše štruktúry, ale o vzťahy. O to, či sa vieme navzájom počúvať, rešpektovať, brať vážne dary, ktoré Duch Svätý rozdáva každému – kňazom, laikom, zasväteným.

Vo svojom liste kňazom nám Svätý Otec Lev XIV. pripomína tri základné súradnice kňazskej identity: vzťah k biskupovi, bratstvo medzi kňazmi a vzťah k laikom, medzi ktorými sme „bratmi medzi bratmi a sestrami“. Tieto tri rozmery sú nevyhnutné aj pre zdravú synodálnu Cirkev. Bez dôvery, bez bratstva a bez skutočnej spolupráce s laikmi synodalita zostane iba slovom.

Zvlášť chcem dnes zdôrazniť to, čo pápež hovorí o laikoch: že ich skúsenosť, kompetencia a charizmy nie sú doplnkom, ale nevyhnutnou súčasťou života Cirkvi. Pokušenie sústrediť všetko do rúk kňaza ochudobňuje celé spoločenstvo. Synodálna Cirkev je Cirkev, v ktorej sa dary rozpoznávajú, zdieľajú a spoločne prinášajú na budovanie Kristovho tela.

Práve preto sa tu dnes stretávame v takejto šírke: kňazi, laici, tí, ktorí nesú pastoračnú, ekonomickú i rozhodovaciu zodpovednosť Spišskej diecézy. Neprišli sme len preto, aby sme si navzájom predniesli svoje názory, ale aby sme sa učili spoločnému rozlišovaniu: počúvaniu Božieho slova, počúvaniu jeden druhého a počúvaniu toho, čo Duch hovorí našej Spišskej diecéze dnes.

Synodalita, ako pripomína Svätý Otec Lev XIV., neodstraňuje rozdiely, ale ich zúrodňuje. Úlohou kňaza, biskupa, laikov nie je stať sa rovnakými, ale nájsť svoje vlastné miesto v harmónii služby. Sviatostná služba kňaza nie je mocou, ale darom pre spoločenstvo. A charizmy laikov nie sú hrozbou pre hierarchiu, ale jej obohatením.

Drahí bratia a sestry, tento deň vnímam ako jeden z dôležitých míľnikov našej diecéznej cesty. Ak má byť naša Cirkev bližšia ľuďom, otvorenejšia Duchu Svätému a vernejšia evanjeliu, musí sa to prejaviť práve v spôsobe, akým spolu uvažujeme, rozhodujeme a slúžime.

Prosím vás, aby sme do tohto dňa vstúpili s otvoreným srdcom, s pokorou a s odvahou. Nie aby sme obhajovali svoje pozície, ale aby sme spolu hľadali Božiu vôľu pre našu diecézu.

Nech nás v tom vedie Duch Svätý, ktorý robí z mnohých hlasov jednu harmóniu a z mnohých ciest jednu spoločnú cestu. Ďakujem vám, že ste tu – a že kráčame spolu.